

Konspekt zajęć otwartych w ramach "Międzyszkolnej sieci współpracy w programie Aktywna Tablica".

Miejsce: Publiczna Szkoła Podstawowa w Jasieniu

Prowadzący: Patrycja Kotelon

Rodzaj zajęć: Zajęcia rozwijające kreatywność.

Etap edukacyjny: I (klasy 1-3).

Temat: Oswajamy negatywne uczucia.

Przewidywany czas: 1h

Cele:

Ogólne:

- rozwijanie umiejętności nazywania negatywnych emocji.

Szczegółowe, dziecko:

- nazywa emocje,
- rozwija empatię,
- doskonali umiejętność wypowiadania się na dany temat,
- kształtuje umiejętność sterowania robotem edukacyjnym,
- rozwija wyobraźnię.

Metody:

- wykorzystanie technologii informatyczno-komputerowych – robot „Photon”

Formy:

- grupowa

Środki dydaktyczne:

Robot „Photon”, tablet, mata edukacyjna (kratownica), fiszki z symbolami emocji (złość, gniew, smutek, zdziwienie) i ze strzałkami (Symbole z aplikacji), fiszki z postaciami, patyczki z imionami dzieci. Fiszki pochodzą z pakietu „Photon Moduł Specjalne Potrzeby Edukacyjne (SPE)”.

Przebieg zajęć :

Część I – wprowadzająca:

1. Nauczyciel rozkłada na wybranych polach maty obrazki przedstawiające negatywne emocje, następnie zaznacza miejsce startu robota edukacyjnego Photon. Korzystając z patyczków losuje imiona dwóch dzieci.

Część II- właściwa:

2. Uczniowie pracując w parach wybierają ikonkę emocji, do której będą kierować robota. Przy użyciu fiszek ze strzałkami układają na podłodze kod. Następnie sterują robotem po macie do wybranego przez nich obrazka emocji (przenoszą kod do interfejsu). Gdy Photon dotrze na miejsce, wydaje dźwięk związany z wybraną emocją.

3. Nauczyciel losuje kartę z zestawu obrazków z postaciami i prezentuje ją uczniom. Zadaniem dzieci jest przypisanie roli wylosowanej postaci (np. kobieta – mama, chłopiec – brat itp.), a następnie w parze uzgodnić, w jakiej sytuacji dana osoba mogła odczuwać wybraną wcześniej emocję.

Przykład: Uczniowie kierują robota do emocji „strach”. Następnie losują fiszkę z zestawu, która przedstawia mężczyznę – decydują, że jest to dziadek i odpowiadają na pytanie – „kiedy dziadek może odczuwać strach?”. Zabawa jest kontynuowana, dopóki wszyscy uczniowie nie wezmą w niej udziału.

Cześć III – podsumowanie zajęć:

4 . Prowadzący zajęcia pyta uczniów, co sprawiło im trudność podczas zabawy, co było łatwe, jak się czuły, gdy współpracowały w parze.